
Δύιτὲ ἰάääæèìñòὲ Ἀίεääðὲὲ ἔñîûòùââò ἱἷáúàì

Ἄεääéüòù ἑóðìðòίίὲ ἰάääæèìñòὲ ἁ Ἀίεääðὲὲ ἱἷáòò ἱἷέó-εòù ἵòùáñòááííúâ äèâèääíáú – ἵἷé-áñ δὲύιτὲ ἰáðíáèòñý ἰá ἱἷá

Δύιτὲ ἰάääæèìñòὲ Ἀίεääðὲὲ ἱἷñéá òðáðéáóíááì ἱáðáðúâá ἰáèííáò-òí ááðíóèñý ἁ ááñýòéò ἑó-øèò ἵòðáí äèý ἱἷéíèè ἰάääæèìñòὲ

«Ἰá òíá ἱðíáíēæáðúááíñý áíēáíáíáí ἑðèçèñá ἁ Ἄáðíçíá ἑðáè èúóò ἑíááñòèòèíííúâ ἵἷáéèè è ἑóðìðòίóð ἰάääæèìñòὲ ἱἷ ἰáèáíēáá

Ἰðíáâæè ἰάääæèìñòὲ ἁ Ἀίεääðὲὲ ðíñèè ἰá ἱðíòýæáíèè áñááí áíáâ – ἱἷéííáòáèéé ἱðèâèâèâèè ἑðáéíá ἰèçèèá òáíú ἰá ἰáää

Õìòý ðíñò ἰá δὲύιτὲ ἰάääæèìñòὲ ἰá ἱἷæáò ἵðááíèòùñý ἵ òðáæèèèíííúè ááðííáèñèèè ἰáἱðáæéáíèýìè, ááí ðáñòóúáý ἱἷíóèýðííñòὲ ἱἷ

Ἰóíèò ἱòíáðèòù, -òí δὲύιτὲ ἰάääæèìñòὲ Ἀίεääðὲὲ áí ἱἷñéááíááí áðáíáíè áúè ἵἷèèèè ἱáðáíáñúúáí, ἱðááèíæáíèá ἵòùáñòááííí ἱðáá ἱἷáúò ἱðíáèóíá ἵòùáñòááííí ἵἷèðáðèèíñù.